

Existentialisme

Existentialisme – Een Definitie

Existentialisme is, in de bredere zin van het woord, een 20^e eeuwse filosofie die zich concentreert op het analyseren van het bestaan en op de manier waarop mensen in deze wereld bestaan. Het idee is dat mensen eerst bestaan en dat vervolgens alle individuen een leven lang bezig zijn met het veranderen van hun essentie of hun aard.

Eenvoudiger gezegd is het existentialisme een filosofie die zich bezighoudt met het vinden van het "zelf" en de zin van het leven via vrije wil, keuzes en persoonlijke verantwoordelijkheid. Men gelooft dat mensen hun hele leven lang op zoek zijn naar wie en wat ze zijn, terwijl zij keuzes maken die gebaseerd zijn op hun ervaringen, hun overtuigingen en hun kijk op het leven. Persoonlijke keuzes worden uniek zonder de noodzaak voor een objectieve vorm van waarheid. Een existentialist gelooft dat een mens zonder de hulp van wetten, etnische regels of tradities gedwongen zou moeten zijn om keuzes te maken en om zich verantwoordelijk te gedragen.

Existentialisme – Wat Het Is, en Wat Niet

Existentialisme neemt de volgende onderliggende concepten in overweging:

- De menselijke vrije wil
- De menselijke aard wordt via keuzes in het leven gekozen
- Een mens is optimaal wanneer hij met zijn individuele aard worstelt en voor zijn leven vecht
- Beslissingen gaan samen met spanningen en gevolgen
- Er zijn dingen die niet rationeel zijn
- Persoonlijke verantwoordelijkheid en discipline zijn cruciaal
- De samenleving is onnatuurlijk en de traditionele religieuze en seculiere regels zijn arbitrair
- Wereldlijke verlangens zijn zinloos

Het existentialisme kan in het algemeen met een verscheidenheid aan concepten gedefinieerd worden en de vraag wat het nu eigenlijk is kan door niemand echt beantwoord worden, maar het existentialisme ondersteunt de volgende zaken *ongetwijfeld niet*:

- Weelde, genot en eer maken het leven goed
- Het individu wordt door sociale waarden en structuren beheerst
- Accepteer de zaken zoals ze zijn en dat is voldoende voor het leven
- De wetenschap kan en zal alles beter maken
- Mensen zijn van nature goed maar zijn door maatschappelijke of externe krachten verdorven
- Een "Ik wil mijn zin nu!" of "Het is niet mijn schuld!" mentaliteit

Het existentialisme is opgebouwd uit een grote verscheidenheid aan filosofische, religieuze en politieke ideologieën waardoor er geen algemene overeenstemming bestaat over de arbitraire verzameling idealen en overtuigingen. De politieke standpunten variëren, maar elk standpunt streeft naar de grootste individuele vrijheid voor de mensen in de samenleving.

Existentialisme – De Inslag op de Maatschappij

De existentialistische ideeën kwamen voort uit een tijd waarin de maatschappij te maken had met een diep gevoel van wanhoop, volgend op de Grote Depressie en de Tweede Wereldoorlog. De wereld bevond zich in een optimistische toestand die door de Eerste Wereldoorlog en de latere calamiteiten werd verwoest. Deze wanhoop werd door existentialistische filosofen tot in de zeventiger jaren verwoord en is tot de dag van vandaag een populaire manier van denken en redeneren (waarin elk individu de vrijheid heeft om zijn eigen verkieslijke morele geloofssysteem en leefstijl te kiezen).

Een existentialist kon een religieus moralist, een agnostisch relativist of een amoreel atheïst zijn.

Kierkegaard, een religieus filosoof, Nietzsche, een anti-Christen, en Sartre en Camus, beide atheïsten, worden bewonderd voor hun werk en hun schrijfsels over het existentialisme. Sartre staat bekend als de man die in de 20^e eeuw de meeste internationale aandacht op het existentialisme wist te vestigen.

Zij zijn het er allemaal in principe over eens dat het menselijke leven verre van compleet of bevredigend is vanwege het lijden en het verderf dat plaatsvindt wanneer we het gebrek aan perfectie, macht en controle over onze levens beschouwen. Maar ook al zijn zij het er met elkaar over eens dat het leven niet optimaal bevredigend is, toch is het volgens hen niet zinloos. Het existentialisme is de zoektocht en de reis naar het ware zelf en de werkelijke persoonlijke zin van het leven.

Het belangrijkste is dat het existentialisme de meeste bezwaren heeft tegen het arbitrair handelen - dat wil zeggen, de situatie waarin een bepaald mens of een bepaalde samenleving zijn geloofsovertuigingen, waarden of regels aan iemand anders wil opdringen en eist dat deze getrouw worden aanvaard en nageleefd. Existentialisten zijn van mening dat dit het individualisme vernietigt en een mens reduceert tot datgene wat de mensen in machtsposities wensen. Zo worden mensen ontmenselijkt en vervallen zij tot niets meer dan een object. Het existentialisme benadrukt vervolgens dat een persoonlijk oordeel de bepalende factor is voor wat men zou moeten geloven in plaats van arbitraire religieuze of seculiere normen en waarden.